Якщо раптом дізнавсь, що друг
І не ворог, не друг, а так,
І одразу не розбереш,
Погань він чи святий, —

Хлопця в гори з собою тягни,
Не кидай одного його,
Хай у зв'язці з тобою одній —
Там пізнаєш — який.

Якщо хлопець в горах — не ах,
Якщо зразу розкис — і вниз,
Крок — на льодовик і скис,
Оступився — і в крик, —

Отже, поруч — тобі чужий,
Ти його не свари — жени, —
В гори цих не беруть паскуд
Й серцем не поважають.

Якщо ж він не скавчав, не нив,
Був похмурий і злий, та йшов,
А коли ти зі скелі упав,
Він стогнав — та тримав, —

Якщо йшов разом він як в бій,
На вершині стояв, хмільний, —
Значить, як на себе самого
Покладись на нього.

© Микола Попов. Переклад, 2009